

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/109/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2521201736
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2521201736.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Daši Kontríkovej a JUDr. Ľubice Bundzelovej v právnej veci navrhovateľky: T. L., nar. XX. H. XXXX, trvalý pobyt P. XXXX/XXX, L., proti odporcovi: T. L., nar. XX. Y. XXXX, trvalý pobyt Y. XXXX/X, L., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Piešťany z 22. septembra 2021 č.k. 21C/37/2021-18, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie nariadil neodkladné opatrenie na návrh navrhovateľky, ktorým: I. uložil odporcovi, aby nevstupoval do bytu č. X na P. ulici č. XXX v L., nachádzajúci sa v bytovom dome súpisné číslo XXXX, postavenom na pozemku parcela registra „C“ č. 2705, o výmere 451 m², zastavaná plocha a nádvorie, zapísaný na liste vlastníctva číslo XXXX, katastrálne územie L., obec L., okres Piešťany, II. uložil odporcovi nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako päť metrov s výnimkou súdnych konaní vo veci, resp. vyšetrovacích úkonov v trestnom konaní, a to vždy za prítomnosti tretej osoby, III. uložil navrhovateľke, aby v lehote 60 dní od právoplatnosti uznesenia podala na súd žalobu o začatí konania navrhovateľky a odporcu (strany konania) o vylúčení z užívacieho práva k nehnuteľnostiam, uvedeným vo výroku I. uznesenia, IV. súčasne rozhodol, že navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. f), h), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 336 ods. 1, § 333, § 334, § 337 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov). Vecne zdôvodnil, že podmienkou pre vyhovie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je naliehavosť situácie, vyžadujúca neodkladné riešenie veci, v záujme predchádzania vzniku novej poruchy v právnom vzťahu. V dôsledku toho súdy nerozhodujú až po zistení skutkového stavu, ale na základe osvedčenia tvrdených skutočností, pričom miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, s prihliadnutím na naliehavosť jej riešenia. Osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia sa posudzuje podľa obsahu návrhu, pripojených listín a skutkových okolností z nich vyplývajúcich, keďže účelom je riešenie situácie, ktorá vyžaduje okamžitý zásah súdu. Súd prvej inštancie konštatoval, že v posudzovanej veci ide o opatrenie, ktoré sa týka ochrany pred domácim násilím, s cieľom eliminovať kontakt páchatela násillia s obeťou násillia. Predpokladom pre nariadenie uvedeného neodkladného opatrenia je skutočnosť, že povinná osoba svojím konaním ohrozuje telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa, pričom dôvodnosť podozrenia nemá kvalitu podozrenia potrebného na začatie trestného stíhania alebo priestupkového konania (súd tak nemusí uvažovať o vzťahu podozrenia k prípadnému trestnému alebo inému postihu povinnej osoby). Výpisom z listu vlastníctva mal súd prvej inštancie preukázané bezpodielové spoluvlastníctvo strán konania k bytu č. X na P. ulici č. XXX v L. (v spoluvlastníckom podiele 5/6, keď v zostávajúcom podiele je spoluvlastníčkou navrhovateľka). Potvrdením o podaní oznámenia policajnému orgánu zo

dňa 11. septembra 2021 v spojení s prepúšťacou správou Nemocnice v Piešťanoch zo dňa 13. septembra 2021 mal súd prvej inštancie osvedčené, že odporca svojim konaním ohrozuje fyzickú a duševnú integritu navrhovateľky, vzhľadom na intenzitu útoku zo dňa 11. septembra 2021 (ktorého dňa podľa oznámenia navrhovateľky, v čase okolo 19.50 hod., prišiel do bytu odporca, s ktorým sa navrhovateľka predchádzajúci deň rozviedla, zobral maloletú dcéru H. L., narodenú XX. C. XXXX a utekal s ňou pred bytový dom, kde sa s navrhovateľkou začali naťahovať o dieťa, keď navrhovateľka pocítila ranu na ľavej strane rebier, kde ju udrel odporca, následne všetci spadli na zem, pričom na zemi navrhovateľku opätovne odporca udrel pästou do tváre, ktorej začala tiecť z nosa krv, priateľka odporcu zobrala maloletú a utekali k vozidlu, odporca potom znova udrel navrhovateľku pästou do tváre, ktorá vyhladala lekárske ošetrenie, k oznámeniu priložila lekársku správu). Z prepúšťacej správy nemocnice vyplynul záver, že navrhovateľka prišla na vyšetrenie na chirurgickom urgente 11. septembra 2021 s oznámením, že bola napadnutá odporcom, úder smerovali do hlavy a na rebrá vľavo, v ďalší deň prišla do nemocnice s oznámením, že sa cíti slabá, opakovane vracia, bolela ju hlava a hrudník. Navrhovateľke bola podľa prepúšťacej správy stanovená diagnóza otras mozgu a prechodný cervikoveštibulárny syndróm (poranenie - bolesti krčnej chrbtice) a hematóm pod očnicou. Následkom útoku navrhovateľa bol otras mozgu, predstavujúci traumatické poranenie. Z prepúšťacej správy nemocnice vyplývalo aj začervenanie a opuch v prednej clavikulárnej čiare vľavo na úrovni voľných rebier. Uvedené následky osvedčuje aj vyjadrenie navrhovateľky, že útok zo strany odporcu bol úderom do rebier, následne na zemi opakovanými údermi pästou do tváre. Súd prvej inštancie mal za osvedčenú skutočnosť fyzického útoku odporcu na navrhovateľku, ohrozujúci jej duševnú integritu, ale aj ich spoločných detí (maloletá bola svedkom útoku). Odporcovi bola preto uložená povinnosť dočasne nevstupovať do bytu, kde býva navrhovateľka, ktorej telesnú a duševnú integritu ohrozuje, s cieľom zabrániť prípadnému ďalšiemu útoku, ktorý vzhľadom na osvedčené doterajšie konanie odporcu, je možné očakávať. Právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, je silnejšie ako vlastnícke právo násilníka, či právo na obydlie. Násilie podľa Deklarácie o odstránení násilia páchaného na ženách, schválenej Valným zhromaždením OSN v roku 1993 predstavuje akýkoľvek násilný čin, ktorý by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme či zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastrážovania alebo svojvoľného obmedzovania slobody, vo verejnom či súkromnom živote. Súd prvej inštancie zdôraznil, že obsah neodkladných opatrení požadujúcich zdržať sa určitého konania v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby vychádza zo znenia článku 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek formy rodovo-motivačného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie a iné. V posudzovanej veci navrhovateľka osvedčila potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán (dôvodnú obavu z potenciálne násillného správania sa odporcu, spôsobujúceho možné ohrozenie telesnej a duševnej integrity navrhovateľky, ako aj nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy). Zákaz odporcu približovať sa k navrhovateľke sa vzťahuje na miesta, na ktorých sa zdržiava, aby sa zamedzilo hrozbe fyzického útoku, s výnimkou procesných úkonov vykonávaných pred súdom, resp. pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Vzďialenosť kratšiu ako 5 metrov (požadovanú navrhovateľkou) súd prvej inštancie považoval za dostatočnú na zabránenie prípadnému fyzickému kontaktu s navrhovateľkou, z ktorého by mohol vzišť násillný čin. Vzhľadom na charakter obmedzenia práva odporcu, navrhovateľke súd prvej inštancie uložil, aby v lehote 60 dní od právoplatnosti uznesenia podala žalobu, ktorou iniciuje súdne konanie v zmysle výrokovej časti uznesenia Ide o primeranú lehotu s poukazom na problémy vzniknuté po rozvođe manželstva a v súvislosti s útokom odporcu. Z obsahu návrhu vyplynulo, že má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou. Prostredníctvom účinku neodkladného opatrenia, iniciovaného navrhovateľkou, bez riadnej žaloby nemožno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Ak žaloba nebude podaná v lehote, súd prvej inštancie bude postupovať podľa § 336 ods. 3 CSP a uznesenie o neodkladnom opatrení aj bez návrhu zruší. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd prvej inštancie odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Navrhovateľka bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov konania voči odporcovi, v rozsahu 100 %. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v čas odvolanie odporca, navrhujúc jeho zrušenie. Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo procesného útoku, ktoré neboli uplatnené. Potvrdil, že dňa 11. septembra 2021

sa v predmetnom byte na P. ulici XXX stretol s maloletou dcérou, s ktorou vyšiel z bytového domu. Navrhovateľka nesúhlasila, aby vyšli pred dom, kde začala kričať, že jej odporca unáša dieťa a aby bola privolaná polícia. Výkriky navrhovateľky odporcu zarazili, zastal a otočil sa k navrhovateľke, ktorá maloletú dcéru potiahla k sebe a v dôsledku neudržania rovnováhy, spadli. Maloletá ušla smerom k autu, za ňou kráčal odporca. Navrhovateľka stála za nimi a odporca nevie čo robila. Keď videl navrhovateľku v uvedený deň, nemala na tvári žiadnu krv, nejavila známky úrazu. Pred bytovým domom boli prítomní svedkovia, ktorí vypovedali na polícii spolu s odporcom. Maloletá dcéra doposiaľ nebola vypočutá. Odporca jednoznačne poprel úder do tváre navrhovateľky. Má informáciu, že navrhovateľka po odchode domov začala obchádzať susedov v bytovom dome a hľadať svedkov, ktorí by potvrdili jej verziu. Vtedy mala údajne krv na tvári. Odporca nevie, ako vznikli jej zranenia uvedené v lekárskej správe, on ich však nespôsobil. Pochybuje, že sa mohla pri opísanom páde zraniť. Medzi nimi bola vtedy maloletá dcéra, ktorá zranená nebola. S odvolaním odporca predložil dve listiny preukazujúce pocity maloletej dcéry, keď je nútená ku kontaktu s matkou, či k pobytu u nej. Zo znaleckého posudku podľa odporcu nevyplýva jeho aktívne agresívne správanie. Naopak, uvádza sa v ňom, že vyhrotené situácie nevie spracovať, ale reaguje pasívne. Nikdy na navrhovateľku nezaútočil, neublížil jej, v minulosti sa príležitostne stretol s jej obvineniami podobného charakteru. V návrhu navrhovateľka uvádza, že má neustály strach, či sa odporca v byte neobjaví a nezaútočí. Ten, kto najviac ohrozuje telesnú a duševnú integritu navrhovateľky je ona sama. Po vydaní neodkladného opatrenia sa zabávala, ako sa jej to podarilo. Za uplynulých šesť rokov bola trikrát hospitalizovaná, viackrát ambulantne liečená (raz ústavne z dôvodu alkoholizmu). Poslednú liečbu v roku 2021 nedokončila, jej prístup na liečení bol skôr pasívny, viacero negatívnych faktov je uvedených v znaleckom posudku z marca 2021. Odporca vyhlásil, že nemá záujem sa k navrhovateľke približovať a navštevovať ich byt, okrem nevyhnutných prípadov (vyzdvihnúť si veci a podobne). Kontakt s navrhovateľkou osamote, aj z dôvodu ochrany svojej osoby pred podobnými obvineniami, nechce realizovať bez prítomnosti svedkov, prípadne záznamového zariadenia. Nariadenie neodkladného opatrenia označil odporca za neopodstatnený a neprimeraný zásah do jeho práv. Nebola preukázaná existencia priamej či nepriamej príčinnej súvislosti medzi zraneniami navrhovateľky a jeho osobou. Tvrdenia nie sú podopreté žiadnou svedeckou výpoveďou. Skutočnosť, že sa skutok nestal, potvrdili zatiaľ dvaja svedkovia. Z listiny priloženej odporcom k odvolaniu (záznam základnej školy u školského psychológa zo dňa 12. októbra 2021) bol preukázaný dôvod psychologické starostlivosti o dieťa, ktoré je v porozvodovej situácii, v striedavej starostlivosti rodičov, na žiadosť triednej učiteľky, vychovávateľky i rodičov dieťaťa, ktoré opakovane zdôrazňovalo želanie byť u otca, u ktorého vníma väčšiu istotu, viac harmonické materiálne zázemie, oceňuje množstvo ponúkaných podnetov pri trávení voľného času. Zo strany matky nie sú zjavné aktuálne žiadne podnety podporujúce zvyšovanie stresu u dieťaťa, ktoré je silne traumatizované situáciou rozvodu. K spusteniu silnej reakcie dieťaťa a jeho negácie pozitívneho vzťahu s matkou, mohli prispieť i obavy, že ak by bolo s matkou, bolo by mu zo strany matky bránené v styku s otcom. Aktuálne bolo iniciované znovuoobnovenie vzťahu s matkou, maloletá už začína integrovať pozitívny obraz matky do svojho prežívania, nachádza si pozitívne stratégie zvládania situácie. Obidvom rodičom bolo doporučené, aby po ustálení situácie dieťaťa zabezpečili starostlivosť u certifikovaného terapeuta. Odporca k odvolaniu priložil tiež listinu vyhotovenú Základnou školou v Piešťanoch zo dňa 1. októbra 2021, označenú ako posudok o správaní maloletej dcéry, podľa ktorého od začiatku školského roku maloletá prejavuje úzkostné stavy počas dňa, kedy má byť zverená matke. V škole sa usilujú, aby žiačka vážila situáciu, že obidvaja rodičia o ňu javia záujem a že je dobré, ak má obidvoch rodičov.

3. Odvolací súd podľa § 34 CSP po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

4. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potreba bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

5. Podľa § 325 ods. 2 písm. f), h) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby: f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú

integritu svojim konaním ohrozuje, h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

6. Podľa čl. 16 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ústavný zákon č. 460/1992 Zb. v znení neskorších zmien a doplnení, ďalej len „ústavy“) nikoho nemožno mučiť, ani podrobiť krutému, neľudskému, či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestu.

7. Podľa čl. 19 ods. 1, 2 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena a každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

8. Podľa čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach „ochranné opatrenie“ je akékoľvek rozhodnutie bez ohľadu na jeho názov, nariadené vydávajúcim orgánom členského štátu pôvodu v súlade s jeho vnútroštátnym právnym poriadkom, ktorým sa osobe predstavujúcej riziko ukladá jedna alebo viacero nasledujúcich povinností s cieľom chrániť inú osobu, ak môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita tejto inej osoby:

- a) zákaz alebo úprava vstupu na miesto, kde má chránená osoba pobyt, kde pracuje, alebo ktoré pravidelne navštevuje alebo kde sa pravidelne zdržiava;
- b) zákaz alebo úprava kontaktu s chránenou osobou akýmkoľvek spôsobom vrátane telefonického kontaktu, elektronickej alebo riadnej pošty, faxu alebo iných prostriedkov;
- c) zákaz alebo úprava približovania sa k chránenej osobe bližšie ako na určenú vzdialenosť.

9. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

10. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania.

11. Pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP postačuje, ak je osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje.

12. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity sa preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené. Ohrozenej osobe sa poskytuje pomerne rýchla ochrana, aby nemusela opúšťať svoje bydlie (porov. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/355/2012). Možno pritom spravidla vychádzať iba z tvrdení strán konania, záznamov polície, keďže stanovisko odporcu je obvykle v zásade protichodné.

13. V posudzovanej veci súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, konštatujúc za osvedčené ohrozenie telesnej a duševnej integrity navrhovateľky, s poukazom na potvrdenie o oznámení protiprávneho konania odporcu z 11. septembra 2021 a prepúšťaciu správu z 13. septembra 2021, s cieľom poskytnutia dočasnej ochrany pred ďalším ohrozením, pričom sa umožní pokojné bývanie navrhovateľky s deťmi.

14. Odporca nepoprel konfliktnú situáciu s navrhovateľkou dňa 11. septembra 2021, popieral násilné správanie tvrdené navrhovateľkou, ktorá preukázala, že uvedeného dňa vyhľadala lekárske ošetrenie a pomoc policajného orgánu, ktorý s ňou spísal oznámenie o protiprávnom konaní odporcu, pričom na ďalší deň podľa lekárskej správy nemocnice bola hospitalizovaná (do 13. septembra 2021) s diagnózou otras mozgu, začervenanie a opuch na úrovni rebier, hematóm pod očnicou a cervikoveštibulárny syndróm. Na základe uvedeného mal potom súd prvej inštancie dôvodne osvedčené tvrdenia navrhovateľky o spôsobe fyzického útoku, vrátane časových súvislostí. Bola tak splnená podmienka

pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to ohrozenie telesnej a duševnej integrity navrhovateľky odporcom.

15. Navrhovateľka v danom type konania osvedčila dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (vo veci samej), ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, ako aj potrebu neodkladnej úpravy pomerov, ako zákonom stanovených predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia.

16. K odvolacej argumentácii odporcu, že skutočnosti týkajúce sa útoku na navrhovateľku nevychádzajú z reality, nie sú podopreté svedeckou výpoveďou a súd rozhodoval len na základe tvrdení navrhovateľky, je potrebné uviesť, že procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásadu, nech je vypočítaná aj druhá strana, avšak vzhľadom na účel tohto inštitútu ide o zásah legitímny a zákonný. V posudzovanej veci bolo osvedčené (keďže sa vyžaduje osvedčenie relevantných skutočností, nie ich preukázanie), že k neželanému správaniu odporcu reálne môže dôjsť a jeho uskutočnenie závisí iba od individuálnej vôle jeho samotného. Odporca potvrdil, že v znaleckom posudku bolo vo vzťahu k nemu uvedené, že vyhrotené situácie nevie spracovať (reaguje však pasívne), čo nasvedčuje nepredvídateľnosti správania odporcu a teda riziku ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky v budúcnosti.

17. Dokazovanie relevantných rozhodujúcich skutočností (nie osvedčovanie najvýznamnejších skutočností) sa potom vykonáva v konaní vo veci samej, keďže neodkladné opatrenie má povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť navrhovateľkou riadne uplatnený žalobou. Vzhľadom na charakter rozhodnutia o neodkladnom opatrení, dokazovanie sa nevykonáva v rozsahu vyžadujúcom v základnom konaní vo veci samej. Postačujúce je dosiahnutie náležitej miery pravdepodobnosti o rozhodujúcich skutočnostiach z hľadiska hmotného a procesného práva.

18. Súd prvej inštancie v súlade s ustanovením § 336 ods. 1 CSP uložil navrhovateľke povinnosť podať v lehote 60 dní žalobu vo veci samej (výrok III. napadnutého uznesenia), pričom vymedzil strany konania (navrhovateľka a odporca), ako i predmet konania vo veci samej (o vylúčenie odporcu z užívacieho práva k predmetným nehnuteľnostiam) v súlade s ustanovením § 336 ods. 2 CSP, keď vecná súvislosť s hmotnoprávnym nárokom podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov) bola daná.

19. Uvedený zásah do práv vlastníka je legitímny, keďže viac ako vlastníctvo je potrebné chrániť zdravie a život navrhovateľky, ako aj členov rodiny bývajúcich v spoločnom obydľí. Preukazovanie existencie príčinnej súvislosti medzi zraneniami navrhovateľky a odporcom (na ktoré poukazoval) bude predmetom dokazovania vo veci samej, vrátane vykonávania ďalšieho dokazovania, napr. výsluchom svedkov. Odporca pritom sám potvrdil absenciu záujmu navštevovať predmetný byt (s výnimkou nevyhnutých prípadov), ako aj nezáujem približovať sa k navrhovateľke, prípadne s ňou byť bez prítomnosti svedkov.

20. Všeobecný poukaz odporcu na ústavnú a ambulantnú liečbu navrhovateľky (jedenkrát z dôvodu alkoholizmu) nasvedčuje vyššiemu stupňu jej zraniteľnosti, nebol však spôsobilý vyvrátiť osvedčenie rozhodujúcich skutočností pre nariadenie neodkladného opatrenia. Obdobne bolo potrebné vyhodnotiť aj listinné dôkazy predložené odporcom, týkajúce sa maloletej dcéry a jej vzťahov k rodičom (preukazujúce ťažkosti maloletej s adaptáciou na porozvodovú situáciu rodičov, s potrebou zabezpečenia starostlivosti terapeuta).

21. Podľa § 336 ods. 3 CSP súd aj bez návrhu uznesenie o neodkladnom opatrení zruší, ak žaloba nebola podaná v lehote.

22. Odporca iné odvolacie námietky nevzniesol.

23. Odvolací súd podľa § 387 ods. 1 CSP uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

24. Potvrdenie napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie sa týkalo aj výroku o náhrade trov konania. Súd prvej inštancie dôvodne aplikoval ustanovenie § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a dospel

k záveru o vzniku nároku navrhovateľky, ktorá bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, na náhradu trov konania voči odporcovi v konaní neúspešnému, a to v plnom rozsahu.

25. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP a ustanovením § 262 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že navrhovateľka má voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Navrhovateľka bola v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešná, preto jej vznikol voči odporcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným rozhodnutím podľa § 262 ods. 2 CSP.

26. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.